

„Nowa Reforma“ wychodzi dwa razy dziennie.

Numer poranny wychodzi w niedzielę z wyjątkiem poniedziałków i dni świętych, numer popołudniowy codziennie z wyjątkiem niedziel i dni świętych.

Prenumerata wynosi:

W mieszk.	24 koron	19 koron	6 koron	2 korony
W Austro-Węgrych:				
z jednorazową przesyłką poczt.	28	16	8	2 kor. 70 h.
z dwurazową	32	20	10	8 „ 20 h.
W Państwie Niemieckim	36	18	9 koron	8 „ —
W innych państwach	46	24	12	4 „ —

Prenumeratę i ogłoszenia (inzeraty) uprasza się nadesłać wprost do Administracji „N. Reformy“ w Krakowie.

Redakcja: ul. Jagiellońska 10. Administracja: ul. św. Anny 3. Telefon Redakcji 41. Administracji Nr 241. Dla rozmów zamiejscowych 1572. Nr rach. poczt. Kasy oszczęd. 867.494.

W Łowiczu sprzedaje numerów po 12 h.: w Biurze dzienników S. Sokolowskiego, ulica Jagiellońska 3 i w Biurze Płohna, ulica Karola Ludwika 9.

Cena numeru 10 hal., z przesyłką pocztową 12 hal.

NOWA REFORMA

WYDANIE PORANNE

Prenumeratę przyjmują:

zamiejscową: Administracja „Nowej Reformy“ i wszystkie urzędy pocztowe; miejscową: Administracja „Nowej Reformy“ — Główna trafikarna w Ryńku. — Agencja J. Hopasa i A. Sandomowej, ul. Szwajcarska 9; Biuro dzienników M. Hupczyca, ul. Jagiellońska 7; Trafika w Sukiennicach.

Zamiejscową prenumeratę i ogłoszenia (inzeraty) przyjmują: We Łwowie Biura dzienników: A. Buchstab, ul. Karola Ludwika 21, S. Sokolowski, ul. Jagiellońska 3. — W Jarosławiu A. Amster. — W Tarnowie M. Ruckach. — W Wiedniu Herman Goldschmid (sprzedaje oddzielnych numerów), I. Wollzeile 6. — M. Dukes Nachfolger, Hasenstein & Vogler (także w Hamburgu, Frankfurtu n. M., Berlinie, Lipsku, Barylu i Wrocławiu). — B. Mosse (także w Berlinie, Hamburgu, Monachium i Norymberdze). — H. Schalek (Wollzeile). — W Paryżu Societé Mutuelle de Publicité A. Lorette, directeur, 61 Rue Rougemont.

Ogłoszenia (inzeraty) przyjmuje Administracja „Nowej Reformy“ za opłatą od miejsca wiersza drobnym piśmem (petit) za pierwszy raz 24 h., za każdy następny raz 18 h. — Nadesłane po 80 h. od wiersza. — Głosy publiczne po 2 kor. od wiersza. Układ tabelaryczny, cyfrowy, skomplikowany, pierwszy raz 40 h. — Załączniki do „Nowej Reformy“ (prospekty, cyrkularza, ogłoszenia i t. p.) przyjmują się za cenę 2 kor. od 100 egz. dla zamiejscowych, a 1 kor. od 100 egz. dla miejscowych prenumeratów.

Pod Dęblinem.

(Telegram c. k. Biura korespondencyjnego.)

Urzędowo donoszą 25 lipca 1915:

Koło Dębina (Iwangród) odparły nasze wojska kilka słabych przypadków nieprzyjaciela. Na południe od Krytowa przeszkodzono rosyjskiej próbie przejścia przez Bug. Zresztą położenie niezmienniczone. Zastępca szefa sztabu generaln., v. H ö f e r, marszałek polny porucznik.

Wiedeń, 26 lipca.

Załamanie się włoskiej ofensywy.

(Telegram c. k. Biura korespondencyjnego.)

Urzędowo donoszą 25 lipca 1915:

W Goryckim ograniczył się nieprzyjaciel wczorajszego dnia do silnego ognia działowego.

Rozpaczliwe nocne ataki na nasze stanowiska na skraju płaskowzgórza Doberdo załamały się znowu wśród ciężkich strat włoskich i nie zdołały nic zmienić we fakcie, że atak na front Pobrzeża jest daremny.

Zastępca szefa sztabu generaln., v. H ö f e r, marszałek polny porucznik.

Wiedeń, 26 lipca.

Zwycięski pochód na południe od Narwi.

Zdobycie kilku miejscowości pod Warszawą.

(Telegram c. k. Biura korespondencyjnego.)

Biuro Wolffa donosi: Wielka główna kwatera, 25 lipca 1915.

Berlin, 26 lipca.

Wschodni teren wojny.

W armii Bülowa odbyły się walki z strażami tylnymi nieprzyjaciela. Sprowadzono dalszych 6.000 jeńców. Podczas ataków nad Jesią na południe od Kowna i w okolicy Dębowa w odległości 10 km. na północny wschód od Suwałk, zdobyto rosyjskie okopy.

Naraw przekroczone na całym froncie od południa Ostrołęki aż do Pułtusk. Na południowy wschód od Pułtusk zbliżyła się nasza wojska do Bugu. Na południowy zachód od tej twierdzy osiągnięto mimo zaciętego oporu nieprzyjaciela linię Nasielsk—Gzowo (10 km. na południe od Pułtusk).

Na zachód od Bionia wzięto kilka stanowisk nieprzyjacielskich; na południe od Warszawy, około 25 kilometrów od środkowego punktu Warszawy położone miejscowości: Ustanów, Łbiska, Jazgarzew wzięto szturmem.

Na południowo-wschodnim terenie wojennym położenie u wojsk niemieckich jest niezmienniczone.

Zachodni teren wojny.

Na wschodnim kraju Argonów wysadziliśmy nieprzyjacielski blokhaus.

Koło Lamois na południe od Ban de Sept usadowili się Francuzi w małej części naszych najprzedniejszych rowów.

Twierdzę Dankerkę obrzucano licznymi bombami.

Naczelne kierownictwo armii.

Miejscowości Ustanów, Łbiska i Jazgarzew leżą około 25 km. na południe od środka Warszawy. Gzowo leży 10 km. na południe od Pułtusk na drodze Pułtusk—Seroek.

Rocznica wybuchu wojny.

(Telegram c. k. Biura koresp.)

Wiedeń, 26 lipca.

Wojennej kwatery prasowej prasują: Rok wojny dobiegł końca! Nasze wojska obchodzą wśród skutecznych walk na obu terenach wojny dopełnienie się jednego roku od tego brzemiennego w skutki dnia, w którym „Austro-Węgry wypowiedziały wojnę Serbii. — Cały świat wrogów stanął od tego czasu naprzeciw siebie zbratanych mocarstw centralnych i na wielo prób ogniowych były nasze armie narażone. Dziś jednak, podczas gdy nasi nieprzyjaciela mają obsadzone tylko małe skrawki ziemi we wschodniej Galicji i w Alzacji, ręka Niemiec spoczywa prawie na całej Belgii i na najbogatszych obszarach Francji, a na północnym wschodzie obydwa wojska sprzymierzone stoją głęboko w Polsce rosyjskiej, z paszczami dział, skierowanymi przeciw największym twierdzom caratu. Na południowym zachodzie ofiarowuje nasz najnowszy nieprzyjaciel wiele tysięcy życia ludzkiego, nie mogąc złożyć wylomu w murze naszych wojowników. Na froncie dardaneelskim trzyma nasz trzeci sojusznik niezłomną straż. Sprzymierzone wojska będą umiały w wiernym braterstwie bronić się na dobrej drodze, na którą weszły, aż do obłitego w skutki końca.

Atoli ostatnie biuletyny rosyjskiego sztabu generalnego są nawet dla umysłów mało krytycznych zbyt wyraźną wskazówką, że położenie armii rosyjskiej jest niepomyślnie i że zbliża się rozstrzygająca bitwa, ale nie na korzyść Rosyan. Ludność sarka powszechnie, że obrzytnie straty w ludziach na nie się nie zdąży.

Podjęcie ofensywy przez Niemców na północnym skrzydle frontu zaskoczyło Rosyan, którzy sądzili, że siły zbrojne mocarstw centralnych są zaabsorbowane w Galicji, że więc na skrzydle północnym nastąpi długa przerwa w działaniach wojennych.

Sfery zamożne opuszczają Petersburg, zabierając z sobą wszelkie cenne przedmioty, i przenoszą się do Moskwy. Ruch przemysłowy i handlowy zarówno w Petersburgu, jak w Moskwie, jest bardzo ograniczony. Niektóre koleje, wychodzące z Petersburga, wstrzymały ruch.

Sprawozdanie sztabu rosyjskiego.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Wiedeń, 26 lipca.

Z wojennej kwatery prasowej donoszą: Rosya a. Bez daty. W okolicy Szawel grupuje się nieprzyjaciel na drogach na zachód od gosińca, prowadzącego z Mitawy do Szawel. W okolicy po tamtej stronie Nienna miały miejsce dnia 21 lipca zacięte walki nad potokiem Jesia na południowy zachód od Kowna.

Na froncie Narwi w okolicy przyczółka mostowego Rożan zacięte walki. Koło Mroczek—Kawek na południe od Rożan wycieli kozały szablami podczas kontrataku jedną niemiecką kompanię. Na lewo od Wisły obsadzili nasze wojska front Błonie—Nadarzyna—Iwangród, stanowiskami wysuniętymi naprzód. Walka między Bugiem a Wisłą stała się dnia 21 lipca znowu bardzo zaciętą. Nieprzyjaciel czynił szczególne wyzyskanie w kierunku Bołyce—Trawnik Wojsławice—Hrubiszów. Kilka miejscowości, położonych na wzgórzach, przechodziło z ręki do ręki. Nad Bugiem odbywają się zacięte walki od Krylowa do Dobrotworu. Na szerokim froncie w górę rzeki od Sokala oczyszciliśmy prawy brzeg Bugu z nieprzyjaciela i wzięliśmy we wsi Poturzyca około 1.500 jeńców.

Front Kaukaski. Data dnia 22 lipca. O północy dnia 20 bm. zamierzali Turcy podjąć ofensywę w kierunku wybrzeża w okolicy Magardas. Nie mieli oni jednakże żadnego powodzenia. W okolicy Leva Asza w kierunku Olty ozięli karabinowo.

Dnia 19 lipca odparły nasze wojska Turków, którzy przeszli na lewy brzeg Eufratu koło Obuinczere w kierunku Mouch Louch, a jedna z naszych kolumn zdobyła tren z licznym bydłem rzeźnym. Turcy cofają się spiesźnie, pozostawiając amunicję.

Na innych frontach nie ma zmiany.

Przebieg 22 tygodni łodziami podwodnymi daje następujące wyniki: Ogólna liczba okrętów, które przyjechały lub wyjechały ze zjednoczonych królestw Brytanii, wynosiła 31.385, zatopiono zaś 98 angielskich okrętów handlowych, przyczem utracili życie 502 osoby, nadto zatopiono 95 okrętów neutralnych. Angielska flota handlowa w tym czasie powiększyła się o większą liczbę okrętów, niż straciła wskutek wojny podwodnej. Z końcem czerwca było w budowie 442 okrętów z pojemnością 1.506.925 ton, podczas gdy ogólna ilość ton straconych w ciągu wojny wynosi 212.000. Biuro Wolffa zauważa: Reuter chce tedy dowiedzieć: Business as usual! Poczóż w takim razie skargi na wojnę podmorską?

Antecedencje wojny. Usiłując rozpaczliwie wyprzeć się tych zapewnien, jakie 4 sierpnia 1914 włoski szef sztabu generalnego conte Cadorna dał austro-węgierskiemu attachemu w Rzymie co do zachowania się Włoch wobec monarchii, agencja Stefanięgo przytoczyła się teraz do zupełnie ubocznej okoliczności, że jedno z piem wiedeńskich telegram hr. Berchtolda do ambasadora w Rzymie, Meryca, zacytowany przez austro-węgierską Czerwoną Księżę pod nr. 31, podało mylnie jako telegram Meryca do Berchtolda.

Agencja Stefanięgo zapewnia się nie uda odwrócić uwagi publicznej od charakterystycznej treści tego telegramu na czysto zewnętrzną i obojętny szczegół, czy ten telegram był wysłany z Rzymu do Wiednia czy odwrotnie.

Nowe powołanie we Włoszech. Manifest powołuje pod broń następujących rezerwistów: 1 kategoria klasy z 1888 pułków grenadyerskich, 1 i 2 kategoria klasy z 1887 strzelców alpejskich i piechoty liniowej, 1 i 2 klasy z 1885 piechoty liniowej z dystryktów Cagliari i Sassari, 1 i 2 klasy z 1885 pułków bersaglierów, 1 z 1884 cała artyleria polowa, 1 i 2 z 1886 cała artyleria wybrzeżna i fortyfikacyjna, 1 i 2 z 1885 saperów i pionierów, wyższy specjaliści od łagun, wreszcie 1-sza z 1886 telegrafistów. Wszyscy powołani mają się stawić 31 lipca.

Rozszerzenie stanu wojennego. Rozporządzeniem królewskim zawieszono we Włoszech 15 lipca stan wojenny nad prowincjami Cremona i Piazenza oraz nad częścią prowincji Rovigo.

Pegrom Włochów w Cyrenaice. Genewa, 26 lipca. „Journal de Geneve“ donosi z Chiasso: Cyrenaika jest dla Włochów stracona. Bractwo „Senussia“ wywołało powstanie w Libii, a tubylcy wycieli w pięć garnizonów włoskie w głębi kraju. Zginęło około 3.000 Włochów. — Obecnie Włosi mają w swoich rękach zaledwie pas wybrzeża i oazy w Tripolisie.

Przebieg 22 tygodni łodziami podwodnymi daje następujące wyniki: Ogólna liczba okrętów, które przyjechały lub wyjechały ze zjednoczonych królestw Brytanii, wynosiła 31.385, zatopiono zaś 98 angielskich okrętów handlowych, przyczem utracili życie 502 osoby, nadto zatopiono 95 okrętów neutralnych. Angielska flota handlowa w tym czasie powiększyła się o większą liczbę okrętów, niż straciła wskutek wojny podwodnej. Z końcem czerwca było w budowie 442 okrętów z pojemnością 1.506.925 ton, podczas gdy ogólna ilość ton straconych w ciągu wojny wynosi 212.000. Biuro Wolffa zauważa: Reuter chce tedy dowiedzieć: Business as usual! Poczóż w takim razie skargi na wojnę podmorską?

Antecedencje wojny. Usiłując rozpaczliwie wyprzeć się tych zapewnien, jakie 4 sierpnia 1914 włoski szef sztabu generalnego conte Cadorna dał austro-węgierskiemu attachemu w Rzymie co do zachowania się Włoch wobec monarchii, agencja Stefanięgo przytoczyła się teraz do zupełnie ubocznej okoliczności, że jedno z piem wiedeńskich telegram hr. Berchtolda do ambasadora w Rzymie, Meryca, zacytowany przez austro-węgierską Czerwoną Księżę pod nr. 31, podało mylnie jako telegram Meryca do Berchtolda.

Nowe powołanie we Włoszech. Manifest powołuje pod broń następujących rezerwistów: 1 kategoria klasy z 1888 pułków grenadyerskich, 1 i 2 kategoria klasy z 1887 strzelców alpejskich i piechoty liniowej, 1 i 2 klasy z 1885 piechoty liniowej z dystryktów Cagliari i Sassari, 1 i 2 klasy z 1885 pułków bersaglierów, 1 z 1884 cała artyleria polowa, 1 i 2 z 1886 cała artyleria wybrzeżna i fortyfikacyjna, 1 i 2 z 1885 saperów i pionierów, wyższy specjaliści od łagun, wreszcie 1-sza z 1886 telegrafistów. Wszyscy powołani mają się stawić 31 lipca.

Rozszerzenie stanu wojennego. Rozporządzeniem królewskim zawieszono we Włoszech 15 lipca stan wojenny nad prowincjami Cremona i Piazenza oraz nad częścią prowincji Rovigo.

Pegrom Włochów w Cyrenaice. Genewa, 26 lipca. „Journal de Geneve“ donosi z Chiasso: Cyrenaika jest dla Włochów stracona. Bractwo „Senussia“ wywołało powstanie w Libii, a tubylcy wycieli w pięć garnizonów włoskie w głębi kraju. Zginęło około 3.000 Włochów. — Obecnie Włosi mają w swoich rękach zaledwie pas wybrzeża i oazy w Tripolisie.

Przebieg 22 tygodni łodziami podwodnymi daje następujące wyniki: Ogólna liczba okrętów, które przyjechały lub wyjechały ze zjednoczonych królestw Brytanii, wynosiła 31.385, zatopiono zaś 98 angielskich okrętów handlowych, przyczem utracili życie 502 osoby, nadto zatopiono 95 okrętów neutralnych. Angielska flota handlowa w tym czasie powiększyła się o większą liczbę okrętów, niż straciła wskutek wojny podwodnej. Z końcem czerwca było w budowie 442 okrętów z pojemnością 1.506.925 ton, podczas gdy ogólna ilość ton straconych w ciągu wojny wynosi 212.000. Biuro Wolffa zauważa: Reuter chce tedy dowiedzieć: Business as usual! Poczóż w takim razie skargi na wojnę podmorską?

Antecedencje wojny. Usiłując rozpaczliwie wyprzeć się tych zapewnien, jakie 4 sierpnia 1914 włoski szef sztabu generalnego conte Cadorna dał austro-węgierskiemu attachemu w Rzymie co do zachowania się Włoch wobec monarchii, agencja Stefanięgo przytoczyła się teraz do zupełnie ubocznej okoliczności, że jedno z piem wiedeńskich telegram hr. Berchtolda do ambasadora w Rzymie, Meryca, zacytowany przez austro-węgierską Czerwoną Księżę pod nr. 31, podało mylnie jako telegram Meryca do Berchtolda.

Nowe powołanie we Włoszech. Manifest powołuje pod broń następujących rezerwistów: 1 kategoria klasy z 1888 pułków grenadyerskich, 1 i 2 kategoria klasy z 1887 strzelców alpejskich i piechoty liniowej, 1 i 2 klasy z 1885 piechoty liniowej z dystryktów Cagliari i Sassari, 1 i 2 klasy z 1885 pułków bersaglierów, 1 z 1884 cała artyleria polowa, 1 i 2 z 1886 cała artyleria wybrzeżna i fortyfikacyjna, 1 i 2 z 1885 saperów i pionierów, wyższy specjaliści od łagun, wreszcie 1-sza z 1886 telegrafistów. Wszyscy powołani mają się stawić 31 lipca.

Rozszerzenie stanu wojennego. Rozporządzeniem królewskim zawieszono we Włoszech 15 lipca stan wojenny nad prowincjami Cremona i Piazenza oraz nad częścią prowincji Rovigo.

Pegrom Włochów w Cyrenaice. Genewa, 26 lipca. „Journal de Geneve“ donosi z Chiasso: Cyrenaika jest dla Włochów stracona. Bractwo „Senussia“ wywołało powstanie w Libii, a tubylcy wycieli w pięć garnizonów włoskie w głębi kraju. Zginęło około 3.000 Włochów. — Obecnie Włosi mają w swoich rękach zaledwie pas wybrzeża i oazy w Tripolisie.

Przebieg 22 tygodni łodziami podwodnymi daje następujące wyniki: Ogólna liczba okrętów, które przyjechały lub wyjechały ze zjednoczonych królestw Brytanii, wynosiła 31.385, zatopiono zaś 98 angielskich okrętów handlowych, przyczem utracili życie 502 osoby, nadto zatopiono 95 okrętów neutralnych. Angielska flota handlowa w tym czasie powiększyła się o większą liczbę okrętów, niż straciła wskutek wojny podwodnej. Z końcem czerwca było w budowie 442 okrętów z pojemnością 1.506.925 ton, podczas gdy ogólna ilość ton straconych w ciągu wojny wynosi 212.000. Biuro Wolffa zauważa: Reuter chce tedy dowiedzieć: Business as usual! Poczóż w takim razie skargi na wojnę podmorską?

Antecedencje wojny. Usiłując rozpaczliwie wyprzeć się tych zapewnien, jakie 4 sierpnia 1914 włoski szef sztabu generalnego conte Cadorna dał austro-węgierskiemu attachemu w Rzymie co do zachowania się Włoch wobec monarchii, agencja Stefanięgo przytoczyła się teraz do zupełnie ubocznej okoliczności, że jedno z piem wiedeńskich telegram hr. Berchtolda do ambasadora w Rzymie, Meryca, zacytowany przez austro-węgierską Czerwoną Księżę pod nr. 31, podało mylnie jako telegram Meryca do Berchtolda.

Nowe powołanie we Włoszech. Manifest powołuje pod broń następujących rezerwistów: 1 kategoria klasy z 1888 pułków grenadyerskich, 1 i 2 kategoria klasy z 1887 strzelców alpejskich i piechoty liniowej, 1 i 2 klasy z 1885 piechoty liniowej z dystryktów Cagliari i Sassari, 1 i 2 klasy z 1885 pułków bersaglierów, 1 z 1884 cała artyleria polowa, 1 i 2 z 1886 cała artyleria wybrzeżna i fortyfikacyjna, 1 i 2 z 1885 saperów i pionierów, wyższy specjaliści od łagun, wreszcie 1-sza z 1886 telegrafistów. Wszyscy powołani mają się stawić 31 lipca.

Rozszerzenie stanu wojennego. Rozporządzeniem królewskim zawieszono we Włoszech 15 lipca stan wojenny nad prowincjami Cremona i Piazenza oraz nad częścią prowincji Rovigo.

Pegrom Włochów w Cyrenaice. Genewa, 26 lipca. „Journal de Geneve“ donosi z Chiasso: Cyrenaika jest dla Włochów stracona. Bractwo „Senussia“ wywołało powstanie w Libii, a tubylcy wycieli w pięć garnizonów włoskie w głębi kraju. Zginęło około 3.000 Włochów. — Obecnie Włosi mają w swoich rękach zaledwie pas wybrzeża i oazy w Tripolisie.

Przebieg 22 tygodni łodziami podwodnymi daje następujące wyniki: Ogólna liczba okrętów, które przyjechały lub wyjechały ze zjednoczonych królestw Brytanii, wynosiła 31.385, zatopiono zaś 98 angielskich okrętów handlowych, przyczem utracili życie 502 osoby, nadto zatopiono 95 okrętów neutralnych. Angielska flota handlowa w tym czasie powiększyła się o większą liczbę okrętów, niż straciła wskutek wojny podwodnej. Z końcem czerwca było w budowie 442 okrętów z pojemnością 1.506.925 ton, podczas gdy ogólna ilość ton straconych w ciągu wojny wynosi 212.000. Biuro Wolffa zauważa: Reuter chce tedy dowiedzieć: Business as usual! Poczóż w takim razie skargi na wojnę podmorską?

Antecedencje wojny. Usiłując rozpaczliwie wyprzeć się tych zapewnien, jakie 4 sierpnia 1914 włoski szef sztabu generalnego conte Cadorna dał austro-węgierskiemu attachemu w Rzymie co do zachowania się Włoch wobec monarchii, agencja Stefanięgo przytoczyła się teraz do zupełnie ubocznej okoliczności, że jedno z piem wiedeńskich telegram hr. Berchtolda do ambasadora w Rzymie, Meryca, zacytowany przez austro-węgierską Czerwoną Księżę pod nr. 31, podało mylnie jako telegram Meryca do Berchtolda.

Nowe powołanie we Włoszech. Manifest powołuje pod broń następujących rezerwistów: 1 kategoria klasy z 1888 pułków grenadyerskich, 1 i 2 kategoria klasy z 1887 strzelców alpejskich i piechoty liniowej, 1 i 2 klasy z 1885 piechoty liniowej z dystryktów Cagliari i Sassari, 1 i 2 klasy z 1885 pułków bersaglierów, 1 z 1884 cała artyleria polowa, 1 i 2 z 1886 cała artyleria wybrzeżna i fortyfikacyjna, 1 i 2 z 1885 saperów i pionierów, wyższy specjaliści od łagun, wreszcie 1-sza z 1886 telegrafistów. Wszyscy powołani mają się stawić 31 lipca.

Rozszerzenie stanu wojennego. Rozporządzeniem królewskim zawieszono we Włoszech 15 lipca stan wojenny nad prowincjami Cremona i Piazenza oraz nad częścią prowincji Rovigo.

Pegrom Włochów w Cyrenaice. Genewa, 26 lipca. „Journal de Geneve“ donosi z Chiasso: Cyrenaika jest dla Włochów stracona. Bractwo „Senussia“ wywołało powstanie w Libii, a tubylcy wycieli w pięć garnizonów włoskie w głębi kraju. Zginęło około 3.000 Włochów. — Obecnie Włosi mają w swoich rękach zaledwie pas wybrzeża i oazy w Tripolisie.

Przebieg 22 tygodni łodziami podwodnymi daje następujące wyniki: Ogólna liczba okrętów, które przyjechały lub wyjechały ze zjednoczonych królestw Brytanii, wynosiła 31.385, zatopiono zaś 98 angielskich okrętów handlowych, przyczem utracili życie 502 osoby, nadto zatopiono 95 okrętów neutralnych. Angielska flota handlowa w tym czasie powiększyła się o większą liczbę okrętów, niż straciła wskutek wojny podwodnej. Z końcem czerwca było w budowie 442 okrętów z pojemnością 1.506.925 ton, podczas gdy ogólna ilość ton straconych w ciągu wojny wynosi 212.000. Biuro Wolffa zauważa: Reuter chce tedy dowiedzieć: Business as usual! Poczóż w takim razie skargi na wojnę podmorską?

Antecedencje wojny. Usiłując rozpaczliwie wyprzeć się tych zapewnien, jakie 4 sierpnia 1914 włoski szef sztabu generalnego conte Cadorna dał austro-węgierskiemu attachemu w Rzymie co do zachowania się Włoch wobec monarchii, agencja Stefanięgo przytoczyła się teraz do zupełnie ubocznej okoliczności, że jedno z piem wiedeńskich telegram hr. Berchtolda do ambasadora w Rzymie, Meryca, zacytowany przez austro-węgierską Czerwoną Księżę pod nr. 31, podało mylnie jako telegram Meryca do Berchtolda.

Nowe powołanie we Włoszech. Manifest powołuje pod broń następujących rezerwistów: 1 kategoria klasy z 1888 pułków grenadyerskich, 1 i 2 kategoria klasy z 1887 strzelców alpejskich i piechoty liniowej, 1 i 2 klasy z 1885 piechoty liniowej z dystryktów Cagliari i Sassari, 1 i 2 klasy z 1885 pułków bersaglierów, 1 z 1884 cała artyleria polowa, 1 i 2 z 1886 cała artyleria wybrzeżna i fortyfikacyjna, 1 i 2 z 1885 saperów i pionierów, wyższy specjaliści od łagun, wreszcie 1-sza z 1886 telegrafistów. Wszyscy powołani mają się stawić 31 lipca.

Rozszerzenie stanu wojennego. Rozporządzeniem królewskim zawieszono we Włoszech 15 lipca stan wojenny nad prowincjami Cremona i Piazenza oraz nad częścią prowincji Rovigo.

Pegrom Włochów w Cyrenaice. Genewa, 26 lipca. „Journal de Geneve“ donosi z Chiasso: Cyrenaika jest dla Włochów stracona. Bractwo „Senussia“ wywołało powstanie w Libii, a tubylcy wycieli w pięć garnizonów włoskie w głębi kraju. Zginęło około 3.000 Włochów. — Obecnie Włosi mają w swoich rękach zaledwie pas wybrzeża i oazy w Tripolisie.

Przebieg 22 tygodni łodziami podwodnymi daje następujące wyniki: Ogólna liczba okrętów, które przyjechały lub wyjechały ze zjednoczonych królestw Brytanii, wynosiła 31.385, zatopiono zaś 98 angielskich okrętów handlowych, przyczem utracili życie 502 osoby, nadto zatopiono 95 okrętów neutralnych. Angielska flota handlowa w tym czasie powiększyła się o większą liczbę okrętów, niż straciła wskutek wojny podwodnej. Z końcem czerwca było w budowie 442 okrętów z pojemnością 1.506.925 ton, podczas gdy ogólna ilość ton straconych w ciągu wojny wynosi 212.000. Biuro Wolffa zauważa: Reuter chce tedy dowiedzieć: Business as usual! Poczóż w takim razie skargi na wojnę podmorską?

Antecedencje wojny. Usiłując rozpaczliwie wyprzeć się tych zapewnien, jakie 4 sierpnia 1914 włoski szef sztabu generalnego conte Cadorna dał austro-węgierskiemu attachemu w Rzymie co do zachowania się Włoch wobec monarchii, agencja Stefanięgo przytoczyła się teraz do zupełnie ubocznej okoliczności, że jedno z piem wiedeńskich telegram hr. Berchtolda do ambasadora w Rzymie, Meryca, zacytowany przez austro-węgierską Czerwoną Księżę pod nr. 31, podało mylnie jako telegram Meryca do Berchtolda.

Nowe powołanie we Włoszech. Manifest powołuje pod broń następujących rezerwistów: 1 kategoria klasy z 1888 pułków grenadyerskich, 1 i 2 kategoria klasy z 1887 strzelców alpejskich i piechoty liniowej, 1 i 2 klasy z 1885 piechoty liniowej z dystryktów Cagliari i Sassari, 1 i 2 klasy z 1885 pułków bersaglierów, 1 z 1884 cała artyleria polowa, 1 i 2 z 1886 cała artyleria wybrzeżna i fortyfikacyjna, 1 i 2 z 1885 saperów i pionierów, wyższy specjaliści od łagun, wreszcie 1-sza z 1886 telegrafistów. Wszyscy powołani mają się stawić 31 lipca.

Przebieg 22 tygodni łodziami podwodnymi daje następujące wyniki: Ogólna liczba okrętów, które przyjechały lub wyjechały ze zjednoczonych królestw Brytanii, wynosiła 31.385, zatopiono zaś 98 angielskich okrętów handlowych, przyczem utracili życie 502 osoby, nadto zatopiono 95 okrętów neutralnych. Angielska flota handlowa w tym czasie powiększyła się o większą liczbę okrętów, niż straciła wskutek wojny podwodnej. Z końcem czerwca było w budowie 442 okrętów z pojemnością 1.506.925 ton, podczas gdy ogólna ilość ton straconych w ciągu wojny wynosi 212.000. Biuro Wolffa zauważa: Reuter chce tedy dowiedzieć: Business as usual! Poczóż w takim razie skargi na wojnę podmorską?

Antecedencje wojny. Usiłując rozpaczliwie wyprzeć się tych zapewnien, jakie 4 sierpnia 1914 włoski szef sztabu generalnego conte Cadorna dał austro-węgierskiemu attachemu w Rzymie co do zachowania się Włoch wobec monarchii, agencja Stefanięgo przytoczyła się teraz do zupełnie ubocznej okoliczności, że jedno z piem wiedeńskich telegram hr. Berchtolda do ambasadora w Rzymie, Meryca, zacytowany przez austro-węgierską Czerwoną Księżę pod nr. 31, podało mylnie jako telegram Meryca do Berchtolda.

Nowe powołanie we Włoszech. Manifest powołuje pod broń następujących rezerwistów: 1 kategoria klasy z 1888 pułków grenadyerskich, 1 i 2 kategoria klasy z 1887 strzelców alpejskich i piechoty liniowej, 1 i 2 klasy z 1885 piechoty liniowej z dystryktów Cagliari i Sassari, 1 i 2 klasy z 1885 pułków bersaglierów, 1 z 1884 cała artyleria polowa, 1 i 2 z 1886 cała artyleria wybrzeżna i fortyfikacyjna, 1 i 2 z 1885 saperów i pionierów, wyższy specjaliści od łagun, wreszcie 1-sza z 1886 telegraf

Pogotowie zbrojne Stanów Zjednoczonych.

(Tel. e. k. Biura koresp.)

Londyn, 26 lipca.

Biuro Reutersa donosi z Waszyngtonu:

Po ogłoszeniu noty do Niemiec dowiedziano się, że Wilson zażądał od kierowników departamentów wojska i marynarki sprawozdania o stanie obrony narodowej. Wilson już od pewnego czasu zastanawiał się ze względu na teraźniejsze położenie nad stosownym programem flotowym, który ma przedłożyć kongresowi. Życzy on sobie, żeby flota amerykańska mogła sprostać każdej innej flocie. Prezydent przygotowuje także program co do rozwinięcia armii i odpowiedniego wykształcenia obywateli, o ile się to zgadza z tradycjami amerykańskimi. Programy te zawarte będą w najbliższym oświadczeniu do kongresu. Jak slychać, powzięto kilka decydujących postanowień co do tej części ogólnego programu obrony narodowej.

Katastrofa parowca pasażerskiego.

(Telegram e. k. Biura koresp.)

Chicago, 26 lipca.

Biuro Reutersa. Na rzece Chicago zatonał wczoraj parowiec wycieczkowy „Eastland”. Podobno zginęło 300 osób.

Londyn, 26 lipca.

O zatonięciu parowca pasażerskiego „Eastland” podaje Biuro Reutersa następujące sprawozdanie z Chicago:

Gdy nastąpiła katastrofa, rozegrały się straszne sceny. W chwili nieszczęścia znajdowało się na pokładzie co najmniej 250 osób. Znaczną część udało się utrzymać na krawędziach statku, poczem uratowały ich przejeżdżające okręty. Podróźni w kajutach, głównie kobiety i dzieci, nie miały żadnych szans uratowania się. Strażnicy pożarni, którzy przyszliz na ratunek, znaleźli w kajutach stopy ciał, świadczące o tem, że dobijano się do wyjść. Ocaleni opowiadają, że wszystko odbyło się w ciągu 5 minut. Krzyki kobiet umilkły, gdy woda wtargnęła do okrętu. Badanie ciał wykazało odtrąpania, nadto sknie były poszarpane, co dowodzi, że o dostanie się do wyjść toczyły się walki.

Katastrofę przypisują temu, że wszyscy podróżni stoczyli się na jedną stronę okrętu. To wyjaśnienie jednak nie wystarczy. Kapitan, oficerowie i sternik okrętu zostali aresztowani. Jak slychać, okręt już raz przedtem znajdował się w podobnym niebezpieczeństwie. — Znaczący utrzymują, że potrzebny dla okrętu balast wody został wypompowany, aby było można wziąć więcej pasażerów. Według innej opinii katastrofa powstała w ten sposób, że maszyny zaczęły pracować w chwili, kiedy okręt utkwiał wśród szlamu, wskutek czego okręt został podniesiony i przewrócony.

KRONIKA.

Kraków, 26 lipca.

Z niedzieli. Dobry początek, zrobiony przez wczorajszą burzę, miał dzisiaj ciąg dalszy w trwającym niemal przez dzień cały deszczu. Zaczęły najwcześniejszym rankiem, deszcz, to rzadszy, to gęstszy i grubokroplisty, padał sobie, z niewielkimi przerwami, aż do późnej nocy. Właściwie zaś mówiąc, padał nie tyle sobie, ile na głowy Krakowianom i Krakowianom, którzy, bądź to dla odwiedzenia domu Bożego, bądź dla uczucia, mimo wszystko, niedzielnej przechadzki, opuścili gościnną ochronę dachów własnych i cudzych i ukazali się pod nie tyle golem, ile szarymi chmurami zaciągniętym niebem; padał konsekwentnie i niezmordowanie. Z tego też powodu nawet nieodwołalny festyn w parku Jordana musiał się odwołać z jeszcze bardziej nieodwołalnego wyroku nieba, którem władal wczoraj niepodzielnie Jupiter Fluvius.

Oczywiście, wczorajszej niedzieli odpadł z programu zabaw nietylko festyn, ale i wszystkie inne przyjemności z kategorii „pod świętym powietrzem”. Nosi i noski Krakowian o tyle tylko wychylały się po południu z domu, aby pójść do kina, teatru lub kawiarni. We wszystkich też przybytkach rozrywek było pełno i gwarno, rojno i wesoło, wbrew smutkowi rozpalanego wilgocią nieba. Krakowianom, żyjącym dłuższy czas w nastroju „ofensywnym”, nie mogła zepsuć humoru niepogoda, która zresztą (oby kronikarz nie był fałszywym prorokiem!) dziś, jak wskazują pewne oznaki na ziemi, niebie i barometrze, poprawi się w kierunku słoneczności.

Nabożeństwo żałobne za ś. p. rotmistrza Wąsowicza i 14 uczestników bohaterkiej szarży 2 szwadronu kawalerji Legionu pod Rokitną, odbędzie się staniem oddziału konnego „Sokoła” jutro, we wtorek 27 b. m. o godz. 10 rano w kościele Maryackim. Uroczystą mszę św. celebrować będzie ks. arcybiskup Simon, kazanie wygłosi kapłan „Sokoła”, O. Janicki. Będzie to zarazem akt hołdu wobec pamięci bohaterów z pod Rokitną. Ze względu na to zarząd oddziału konnego „Sokoła” uprasza wszystkie miejscowe stowarzyszenia i instytucje o jak najliczniejszy współudział.

Pociągi pospieszne do Wiednia. Wobec wzmożonego ruchu publicznego cywilnej pomiędzy Galicyą a Wiedniem, wniosła Izba handlowa i przemysłowa w Krakowie do Dyrekcji kolei północnej przedstawienie o poprawę obecnych połączeń kolejowych. „Wedle nadesłanej lizbie odpowiedzi kolei północnej zaprowadzone zostaną na przestrzeni między Wiedniem a Krakowem jeszcze w ciągu sierpnia dwie pary pociągów pospiesznych, zaopatrzone w wagony pierwszej i drugiej klasy. Jazda wynosić ma około 7½ godzin, a rozkład pociągów odpowiadać będzie w przybliżeniu dawnym terminom (odjazd z Wiednia 6 m. 56 rano i 10 m. 5 w nocy, z Krakowa 7 m. 10 rano i 10 m. 15 w nocy).

Kursa przygotowawcze w Podgórzu. Otrzymujemy następujący komunikat: Grono nauczycielskie

w Podgórzu otwiera z dniem 29 lipca 1915 kurs przygotowawczy do szkół średnich dla uczniów, którzy nie mogli uzyskać tego przygotowania dla jakiegokolwiek przyczyn w obecnych warunkach i kurs przygotowawczy dla uczniów do klas wyższych szkół ludowej. Wpisy odbędą się w dniach 27, 28 i 29 lipca 1915 w kancelarii szkoły męskiej im. M. Kopernika przy ul. Józefińskiej w Podgórzu u dyr. K. Jodłowskiego w godzinach wieczornych od 5 do 7.

Działalność N. K. N. we Lwowie. „Gazeta Wieczorna” z dn. 23 b. m. donosi: Z inicjatywy tu-tejszej delegacji N. K. N. odbyło się wczoraj zebranie obywatelskie w sprawie zorganizowania na szerszą skalę narodowego ofiarnictwa na Legiony. Uchwalono utworzyć przy tu-tejszej Delegacji tymczasową Komisję Skarbową, która jako instytucja zastępcza za Sekcję Skarbową N. K. N., dotąd we Lwowie nieobecna, pełniłaby z jej upoważnienia funkcje narodowej władzy skarbowej. W skład tej komisji, prócz członków dawnej Komisji przedokupacyjnej, weszło grono poważnych obywateli tu-tejszych, dających rękojmię energicznej, spójnej i godnej zaufania pracy. Komisji tej przysługuje także prawo kooptacy. Co do istoty ofiarnictwa uchwalono stanąć przy zdawna już obranej i realizowanej formie narodowego podatku, nakładanego wedle wymiaru podatku osobisto-dochodowego, prócz tego dopuszczone i požądane są datki nadzwyczajne. Szczegóły przeprowadzenia tej uchwały, naznaczenie „poborców narodowych” (z których niektórzy dawniej już się zgłosili — a jest to na ogół bardzo wskazane), stworzenie innych źródeł dochodów n. p. w wydawnictwach, obchodach publicznych i t. d., pozostawiono inicjatywie wybranej komisji. Postanowiono również rozpocząć szeroką akcję na prowincji, uwolnionej od wroga, co też niebawem wejdzie w wykonanie.

Rada miasta Lwowa. „Gazeta Wieczorna” z dn. 23 b. m. donosi: Z uczuciem przynębnienia spieszyli wczoraj „rozwiązani” ojcowie miasta na posiedzenie tajne, zwołane przez prezydenta Neumanna w sprawie wniesienia rekursu „przeciw re-skryptowi namiestnika z dnia 30 czerwca b. r., rozwiązującemu Radę i ustanawiającemu komisarza rządowego. Wszakże brakło na niem prezydenta Rutowskiego, który przez cały czas najazdu moskiewskiego stał z taką stanowczością na straży godności narodu i honoru miasta, że wzbudził nawet cześć u najeźdźców, uwielbienie całej Polski i szacunek w całym świecie. Posiedzenie Rady bez wywiezionego dra Rutowskiego!

Posiedzeniu przewodniczył prezydent Neumann, a zagał je radca Bolesław Lewicki, który omówił sprawę wniesienia rekursu przeciw rozwiązaniu Rady, a to w myśl § 112 statutu miasta. Wniosek na wniesienie rekursu do ministerstwa spraw wewnętrznych przeciw rozwiązaniu Rady, oraz na wniesienie zażalenia do Trybunału administracyjnego przeciw pominięciu prezydenta Neumanna przy mianowaniu komisarza rządowego uzasadniał radny dr Próchnicki, a przyłączając się do niego imieniem Klubu katolickiego radny Philipp, a imieniem Koła mieszczańskiego radny Hingler i radny Ku-

rowski. Za przejściem do porządku dziennego nad tym wnioskiem przemawiali radcy dr Obmiński i Blumenfeld.

Radny Feldstein wyraził ubolewanie, że rok ciężkich prób, przez jaki przechodziła ludność miasta, pozostał bez wpływu na Radę miejską, która uchwałami klubowymi, jak dawniej, tak i obecnie przesądza sprawę. Pod tem wrażeniem w obradach i głosowaniu nie wzięło udziału.

Dalszy ciąg posiedzenia odroczone do poniedziałku.

Rada miasta Lwowa niczego nie zapomniała i niczego się nie nauczyła! — kończy referat „Gazeta Wieczorna”.

Komenda domu transportowego Legionów w Mor. Ostrawie. Przed kilku dniami w Ostrawie Morawskiej utworzona została dla Legionistów Komenda domu transportowego i rekonwalescentów polskich Legionów (k. u. k. Sammel- und Transportstelle für polnische Legionäre in Mährisch Ostrau) pod kierownictwem kapitana Legionów, Ludwika Eydziatowicza.

Katolickie seminaryum duchowne w Łodzi. W „Deutsche Lodzer Zeitung” czytamy: Ponieważ kościelne władze łódzkie nie mogą się obecnie komunikować z seminaryum duchownym warszawskim, postanowiono utworzyć w Łodzi dla młodzieńców, chcących się poświęcić stanowi kapłańskiemu, seminaryum prowizoryczne. Wychowawcy tegoż seminaryum mogą w przyszłości dalsze studia odbywać w seminaryum metropolitalnym warszawskim. Otwarcie seminaryum, w którym wykład nauk trwać będzie rok, nastąpić ma wkrótce.

Telefoniczne i telegraficzne wiadomości e. k. Biura koresp.

z dnia 26 lipca.

Rekonwalescencya króla greckiego.

Ateny. Król Konstantyn udał się dla rekonwalescencyi w samochodzie dla chorych do swego zamku letniego w Tatoi.

Mowa papieża.

Rzym. Jak donosi „Trybuna”, na wczorajszym kolegium kardynałów, papież przyjmując gratulacje w dzień swoich imienin, mówił o tragicznych zdarzeniach wojny. Mowa jego miała podobno wielkie znaczenie, ale z powodu wyjątkowego charakteru uroczystości nie będzie publikowana.

Straty angielskie.

Londyn. Ostatnia lista strat wykazuje nazwiska 80 oficerów i 650 żołnierzy.

Cholera.

Wiedeń. Dnia 25 b. m. stwierdzono w Galicyi następujące wypadki cholery azjatyckiej: w pow. dolińskim 19 (w 2 gminach), 59 (4 gminy) w jaworowskim, 48 (2 gminy) w kałuskim, 34 (7 gmin) w przemyskim, 184 (14 gmin) w rohatyńskim, 9 (1 gmina) w sanoekim, 9 (3 gminy) w skolskim, 24 (3 gminy) w stanisławowskim. Zachorowali tu-tejsi.

Odpowiedzialny redaktor:
Konstanty Srokowski.
Wydawca:
Rudolf Osman.

Nadesłane.

(Artykuły w tym dziale nie pochodzą od redakcyi.)

MARYA FISCHEROWA

wdowa, obywatelka m. Krakowa

przeżywszy lat 51, po długiej i ciężkiej chorobie, opatrzona św. Sakramentami, zasnęła w Panu dnia 24 lipca 1915 r.

Wyprowadzenie zwłok z domu żałoby pod L. 16 przy ulicy Rakowickiej wprost na cmentarz nastąpi w poniedziałek dnia 26 b. m. o godz. 5 po południu, na który to smutny obrzęd strokane dzieci, wnuki i rodzina zapraszają Krewnych, Przyjaciół i Znajomych.

Nabożeństwo żałobne

odprawione zostanie we wtorek dnia 27 b. m. o godz. 9 rano w kościele parafialnym św. Mikołaja.

Osobne zawiadomienia rozsyłane nie będą.

Zakład pogrzebowy „Concordia” Jana Wolnego w Krakowie.

z Guzickich

Julia Rzegocińska

żona prymaryusza odd. chir. szpitala 00.

Bonifratrów w Krakowie

przeżywszy lat 30, po krótkiej a ciężkiej chorobie, opatrzona św. Sakramentami, zasnęła w Panu dnia 25 lipca 1915 r.

Wyprowadzenie zwłok z domu przedpogrzebowego na cmentarz wprost na miejsce wiecznego spoczynku nastąpi we wtorek dnia 27 b. m. o godzinie 3 po południu, na który to smutny obrzęd strokany mąż, syn i rodzice zapraszają Krewnych, Przyjaciół, Znajomych i pobożną Publiczność.

Nabożeństwo żałobne

odprawione zostanie we środę dnia 28 b. m. o godzinie 9 rano w kościele parafialnym św. Floryana.

Osobne zawiadomienia rozsyłane nie będą.

Zakład pogrzebowy „Concordia” Jana Wolnego w Krakowie.

Administracja „Nowej Reformy”
znajduje się
przy ulicy św. Anny 1. 3, parter.

Drukarnia Literacka

w Krakowie, ulica Jagiellońska 1. 10

Telefonu Nr 401

wykonuje wszelkie roboty w zakresie
drukarstwa wchodzące.